

Orthodox Corporate

„Ceea ce reiese din Tradiția patristică este faptul că teologia [creștin-ortodoxă] are un caracter pur terapeutic”

(Parintele Ioannis Romanidis)

Aderarea oficială a Conducerii BOR la standardele lipsite de duh ortodox al papistașilor privind riscul de contaminare cu coronavirusul Covid-19, în România.

Deși în Facultatea de Teologie Ortodoxă din București ni se tot flutura pe la cursuri, mai cu perdea, mai pe față, că dogmele și chiar canoanele Bisericii Ortodoxe (Sfânta Tradiție) sunt deja învechite, fiind mai mult aplicabile în vremea când au fost scrise, în defavoarea continuității lucrării Duhului Sfânt peste veacuri, nu credeam că voi ajunge să fiu contemporan cu o asemenea situație plină de trădare a Adevărului lucrător în Biserica Luptătoare, în urma poziției[1] fățarnice a Conducerii BOR privind unele decizii chiar și provizorii luate în contextul actual fabricat, mai ales de către mass-media.

Se observă cu ochiul liber că din momentul trădării, iunie 2016 de la Creta, Conducerea BOR iese la rampă mai sprintenă și mai des, în duh străin Ortodoxiei, apărând cauza unei trădări subtile de mai bine de 100 de ani, numite ecumenism.

Odată ce parcurgem textul comunicatului de pe Basilica.ro, întristarea se instalează precum un virus sufletesc care nu poate fi neutralizat decât urmând linia dragostei și nădejdi către Dumnezeu, specifice duhului patristic răsăritean bimilenar.

„Persoanele care manifestă simptomele de gripă de orice fel și simptomele de coronavirus, descrise de autoritățile medicale, sunt sfătuite să evite în acele zile locurile aglomerate, inclusiv spațiul bisericii, pentru a nu-i expune și pe alții la o posibilă îmbolnăvire. În acest timp, persoanele respective pot asculta Sfânta Liturghie difuzată de Radio Trinitas și TRINITAS TV;”, apare în comunicatul cu pricina.

Cărui stăpân slujește Conducerea BOR, atunci când încalcă flagrant o învățătura de bază al Bisericii Ortodoxe care ne învață că Biserica este “spital

duhovnicesc”[2], loc în care Hristos lucrează spre vindecarea celor bolnavi sufletește și implicit trupește?

Cei din cadrul Conducerii BOR ne îndrumă cu încredere și “solidaritate” să participăm la Sfânta Liturghie prin intermediul tehnologiei antihristice, ca și cum totul ar fi o activitate de tip corporatist, în care printr-un dispozitiv de comunicare online se pot ține conferințe web, (liturghii web) audio și/sau video.

Conducerea BOR blasfemiază, virtualizând Sfânta Împărtășanie, scoțându-L pe Hristos, Mântuitorul nostru din viața reală a credincioșilor deja atrofiați sufletește de la Kolimbari încoace, și arestându-L la domiciliu forțat între doi biți pe un cablu din fibră optică... De aici reiese că satan, tatăl minciunii nu vrea să numeroteze doar pe oameni și să le fure sufletele pentru el în iad, ci dacă s-ar putea să pună număr și în locul Numelui Logosului Întrupat de 2000 de ani.

Câtă mâhnire este acum în Împărăția Cerurilor, acolo unde se află și Sfântul Dimitrie Basarabov în Slava Domnului!

După atâtea secole în care Sfântul tot stăruie cu dragoste cerească pe pământ românesc, să aducă alinare sufletelor evlavioase și încercate de păcate și patimi, prin vindecări și întoarceri la Credință, evenimente consemnate de-a lungul timpului în orașul lui Bucur de pe malul Dâmboviței, am ajuns în prezentul acesta cenușiu, în care racla cu sfintele moaște întregi ale Sfântului, riscă să devină aproape obiectiv turistic înscris pe viitor în patrimoniul secular al circuitului de pelerinaje aducător de bani și cam atât.

Ce mult s-a modificat balanța opțiunilor omenești, în defavoarea mântuirii sufletului din veac în veac.

Sfântul Dimitrie cel Nou s-a născut în Basarabi, un sat din Bulgaria, în secolul al XIII-lea. A intrat de tânăr într-o mănăstire prezența într-o peșteră apropiată locurilor natale. Nu știm cât timp s-a nevoit în această peșteră și nici când a trecut la cele veșnice.

Tradiția spune că înainte de a muri, s-a așezat singur între două lespezi de piatră, ca într-un sicriu, fiind acoperit în timp de apele râului. Moaștele sale au rămas multă vreme sub ape, până când o copilă care pătimea de duh necurat a avut o revelație: i s-a arătat Sfântul Dimitrie Basarabov, care i-ar fi spus: „Dacă părinții tăi mă vor scoate din apa, eu te voi tămădui”. Părinții merg la locul indicat în vis,

lângă râul Lom și găsesc trupul neputrezit al sfântului între două pietre.

Din anul sosirii sale în țara noastră, Sfântul Dimitrie a răspuns neîncetat nevoilor omenești. A pus capăt epidemiei de ciumă în 1815, când s-a făcut procesiune cu moaștele sale la cererea domnitorului Caragea. În anul 1827, sub domnia lui Grigore Ghica, a înlăturat seceta ce se abătuse asupra orașului, după ce moaștele sale au fost scoase pe străzile din București. Iar în 1831, după o altă procesiune, a oprit în chip minunat holera.

Acum, în acest context, este ținut departe de sufletele oamenilor, ca și când Harul Duhului Sfânt nu ar mai lucra și în veacul acesta de pe urmă, conform mentalității scolastice înrădăcinate în mințile multor oameni prețiși responsabili din facultatea bucureșteană mai sus numită.

„Persoanele care au teamă de îmbolnăvire prin împărtășirea din Sfântul Potir cu linguriță comună pot cere preotului, în mod excepțional, împărtășirea, în orice moment al zilei, din Sfânta Euharistie pentru bolnavi, care le poate fi oferită într-o linguriță adusă de acasă și folosită exclusiv în acest scop, de o singură persoană (o firimitură din Sfânta Euharistie este pusă într-o linguriță cu vin);”[3] continuă în același comunicat.

Prin aceste rânduri, se validează fals și în mod batjocoritor ideea că teama ca stare, nu este ceva străin duhului necesar pe calea strămtă a mântuirii sufletului. De aici înțelegem că este firesc și chiar ortodox să îți fie frică de contaminare prin împărtășirea din Sfântul Potir cu linguriță comună. Solicitarea împărtășirii dintr-o linguriță separată, ce poate fi adresată unui preot în mod “exclusiv” în această situație, întărește validarea unei asemenea practici străine Bisericii. De aici se poate da frâu liber, ca preoții să practice această blasfemie și în alte cazuri similare, lucru care duce la slăbirea tăriei de credință și a preotului respectiv cât și a enoriașului încercat de sănătate precară.

În comunicat mai stă scris: **“Menționăm că în Biserică Sfânta Împărtășanie se pregătește și se administrează totdeauna în condiții de igienă totală, iar icoanele sunt frecvent igienizate. Cei care se tem în această perioadă de îmbolnăvire pot evita temporar sărutarea icoanelor din biserică, însă pot săruta icoanele din propria casă;”[4]**

De aici tragem concluzia că spațiul liturgic din cadrul BOR, în accepțiunea total eronată și scandaloasă a Conducerii BOR, devine spațiu muzeal unde totul trebuie

să fie ca într-un cabinet de stomatologie, ignorându-se de tot dimensiunea sacramentală, tămăduitoare a Bisericii cu scopul “tămăduirii omului, care se dobândește atunci când omul a trecut de la luminare la îndumnezeire.”[5]

*„Persoanelor care nu se pot împărtăși pentru că sunt deja bolnave li se recomandă să guste acasă din Agheasma Mare, primită de la biserică în ziua de Bobotează.”***[6]** fiind ultima precizare din comunicat, în care reiese că cei care sunt deja bolnavi sunt gata condamnați să se rupă de Biserică, de îndată ce nu mai au acces la Sfânta Împărtășanie! Știm că acest ultim text din comunicat seamănă izbitor cu duhul inchiziției din Evul Mediu în spațiul franco-latin. Mai rămâne să se stabilească niște tarife concrete și unice aplicate solicitanților dintre cei deja contaminați...

Cine mai are curajul infantil, în acesta conjunctură istorică fără precedent, de a mai da credit unei reveniri la gânduri mai ortodoxe a atitudinii din partea celor care reprezintă la nivel înalt BOR-ul astăzi?

Cu toată dragostea și părerea de rău, înțelegem că trăim vremurile lui *“scapă cine poate”***[7]** din fața acestui tăvălug premergător înscăunării Antihristului la Ierusalim, și că singura nădejde a noastră rămâne menținerea liniei echilibrate a Sfinților Părinți, în materie de mărturisire a Credinței cerând ajutor de Sus.

Valentin Bucur

28 februarie 2020

[1]

<https://basilica.ro/patriarhia-romana-masuri-sanitare-si-spirituale-in-timp-de-epidemie/>.

[2] <https://www.pemptousia.ro/2013/06/biserica-spital-duhovnicesc/>.

[3]

<https://basilica.ro/patriarhia-romana-masuri-sanitare-si-spirituale-in-timp-de-epidemie/>.

[4]

<https://basilica.ro/patriarhia-romana-masuri-sanitare-si-spirituale-in-timp-de-epidemie/>.

[5] Ierotheos, Mitropolitul Nafpaktosului, după cuvintele Pr. Ioannis Romanidis, *Dogmatica Empirica*, vol. 1 (DOXOLOGIA, 2014).

[6]

<https://basilica.ro/patriarhia-romana-masuri-sanitare-si-spirituale-in-timp-de-epidemie/>.

[7]

<http://www.cuvantul-ortodox.ro/parintele-adrian-fageteanu-e-vremea-lui-scapa-cine-poate/>.